

израстъ съразмѣренъ и не малко богатность, която още повече умножаваше едно усмихваніе което откриваше два реда зѣбы бысерны. А по младата ѝ сестра Дорида не бѣше наистинѣ толкозъ хубавичка, но допълняше съ единъ особенъ глезавость (кокетство) това което и недоставаше въ красотѣтъ ѝ. А майката на тѣзи двѣ момы, ако и да бѣше прѣхвърлила тридесетъ тѣ съ врѣме още, имаше още лѣпость която показваше че на врѣмето си тя е имала право да си брой праведно една отъ прѣкраснытъ жены. Но и сега госпожа Хрисодактилица не бѣше ся напуснѣла отъ онѣзи си глезавы и полибничавы нравы.

Призованытъ както рекохмы не бѣхъ твърдѣ малко. Първа дойде Италииската пѣвачка. Поздрави г. Хрисодактила в дѣщеритѣ му съ такъвъ единъ срѣченъ и граціозенъ начинъ съ какъвто само една вѣща артистка може да поздрави. Тя бѣше твърде хубавица, и това бѣ доста, да направѣ студено възпоздравеніето на Господжытъ коптожъ пріехъ.

Слѣдъ пѣвачката дойдохъ съврѣменно семействата на г. Маріякы и на г. Харита, а съ тѣхното идаваніе приложихъ ся още четири момы при другытъ три що бѣхъ въ къщи. Подиръ тѣхъ дойде и лицето, при идваніето на което Г-жа Хрисодактилица съвзе всичкѣтъ си живость а дѣщеритѣ ѝ всичкѣтъ си разговорчивость. То бѣше Рифаатъ бей, сынъ на едно твърдѣ богато османско домородство, человекъ много ближенъ и пріятель на Хрисодактиловото домородство, споредъ казаніето на съпругѣтъ му.

Бейтъ щомъ влѣзе поздрави домакыніѣтъ, която като постиснѣ мекѣтъ му женскѣ рѣкъ, рече по френскы :

Наистинѣ, бей ефенди, вы ны забравихте и станѣ нужда да вы канимъ за да ни дойдете.

— Имате право, Господже моя; рече бейтъ като поздравяваше и другытъ, и на сѣданіе хвърли единъ твърдѣ